

Celjojošo karogu paturēsim!

Tādu solījumu deva Pļaviņu mežsaimniecības kolektīvs, saņemot Kokneses MRS celjojošo karogu Lielā Oktobra priekšvakarā.

Vārdiem seko darbi. Kolektīvs sagatavoja 28.500 kubikmetru un pievēsi 26.800 kubikmetru kokmateriālu, līdz ar to izpildot 11 mēnešu uzdevumu. 25.000 kubikmetru vietā izvests vairāk nekā 25.600 kubikmetru. Ari citi darbi veikti ar uzviju.

Cakli strādā vedējs V. Babris, kas jau izpildījis gada saistības, izvedot vairak nekā 1.600 kubikmetru mežmateriālu. Uzdevumu pārsniedzis traktorists J. Viņups, strādnieks E. Viķsna, brigadieris O. Zutinš un daudzi citi.

Kolektīvs apņēmies līdz gada beigām vires plāna sagatavot un pievest 1.500 un izvest uz galapunktiem 500 kubikmetru kokmateriālu.

E. LIEPIŅŠ,
ceha komitejas priekšsēdētājs

Kolektīvs turējis vārdu

Savas saistības par godu Lielam Oktobrim sekmīgi izpildījis Jēkabpils kieģeļu fabrikas kolektīvs. Desmit mēnešu uzdevums veikts 20. oktobri, bet šodien uzņēmums izpilda vienpadsmit mēnešu preču produkcijas plānu. Ieviesta drenu cauruļu iekraušana kontainerā, kas nodrošina cauruļu mechanizētu iekraušanu vagonos. Mechanizēta arī gatavās produkcijas aizvešana no lokveida krāsns. Fabrikas teritorijā iedēstīti 700 kokciņi un dekoratīvie dēsti, betonēti laukumi un ietves 2200 kvadrātmetru platībā. Kolektīvs tikai oktobrī vien ietaupījis 6,3 tūkstošus kilovatstundu elektroenerģijas. Darba ražgums kāpināts par 8,5 procentiem.

Ar labiem panākumiem lielo gadadienu sagaidīja fabrikas strādnieki M. Dehtereva, G. Voronova, P. Pēternieks, I. Žeikers, A. Semjonovs, elektriķis L. Smiltiņš un daudzi citi.

K. LIТОVČENKO,
darba un kadru inženiere

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJETIES!

PĀDOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRĀKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLAS
KOLHOZU UN PĀDOMJU SAIMNIECĪBU RĀZOŠANAS PĀRVALDES ZONA

79 (2774)
22. gads

Sestdiens,
1962. gada 17. novembrī

Maksā
2 kap.

46.300 RUBĻU VIRSPLĀNA IENĀKUMU

Liels darba pacēlums valda rajona rūpkombināta fabrikās, cehos, darbnīcās. Jau ilgāku laiku uzņēmums strādā rentabli, dod tautas saimniecībai daudz rāzojumu vires plāna.

Trikotāžas cehs Jēkabpilī desmit mēnešu plānu izpildījis par 121 procentu. Tirdzniecības organizācijas saņem daudz džemperu, jaku un šallu vires plāna. Liels pieprasījums ir pēc skābekļa, ko rāzo viens no kombināta cehiem. Tā ieguvēs plāns desmit mēnešos pārsniegts par 30 procentiem. Daudz virsplāna produkcijas devuši skābdnieki, mēbeļnieki un citi cehi.

Sā gada trijos ceturkšnos uzņēmums tautas saimniecībai devi 46.300 rubļu virsplāna ienākumu. Peļņas plāns šajā laikā izpildīts par 121,3 procentiem. Uz katra rubli preču produkcijas pašizmaksā pazemināta par vienu kapeiku.

Uzņēmuma trikotāžas cehs apguvis jaunu vilnas lakaļu rāzošanu, keramikas cehs izlaiz mākslinieciski darinātas vāzes,

māla traukus, kas ieguvuši augstu novērtējumu.

Turpinās uzņēmuma modernizācija. Vairāki augstražīgi darbgaldi, tanī skaitā cirkulārie zāgi, frēzes, trīscilindru slīpmašīna un citas uzstādītas mēbeļu fabrikā. Dzījas krāsošana aizstāta ar vilnas krāsošanu. Tas ievērojami uzlabo izstrādājumu kvalitāti. Pašlaik šeit uzstāda karbonizācijas iekārtu. Modernas automātiskās stelles uzstādīs austuvē. Tās uzņēmums saņems no Tadžikijas. Pašlaik rūpkombināta vadība kārto to iegādes formalitātes.

V. ĀBOLIŅŠ

Ražens darbs — rajona darbalaužu velte PSKP Centrālās Komitejas Plēnumam

Priekšgalā — kolhozs „Nākotne”

Jēkabpils cukurbiešu pieņemšanas punktā no rajona saimniecībām jau piegādāts vairāk nekā 800 tonnu jaunās ražas biļešu. Visyairāk cukurbiešu —

225 tonnas atveduši kolhoza „Nākotne” laukkopji.

Cukurbiešu piegādi steidz arī kolhozi «Vārpa» un «Birži». P. PLUŠS

Ražos produkciju virs plāna

Ne mazums pūļu gaļas rāzošanas palielināšanā šogad pielikuši kolhoza «Selga» laudis, cenšoties godam izpildīt savas saistības. Vairāk nekā 420 barokļi nobarozi lielajā Saulgriežu novietnē, kurā izvietotas visas saimniecības nobarojamās cūkas. Tie nodoti valsts iepirkumā ar 319 centneru kopsvaru. Pēdējos divus mēnešus šeit centīgi strādā jaunietes bb. Volkā, Rasnačā un Pauliņa, kurās pārnāca uz fermu no laukkopības brigādes. Caklās jaunietes pašlaik apkopoj 380 cūkas un līdz gada beigām vēl pārdos valstīj 100 barokļu.

Labi strādājuši arī jaunlopu kopēji. Vislielāko skaitu — 41 bullīti nobarojuši un nodevusi valsts iepirkumā telu kopēja Imanta Graudiņa. Viņas kopītās ganāmpulks vasarā sastāvēja no 70—82 teļiem. Pavisam kolhozs pārdevis valsts iepirkumā 426,3 centneru liellopu gaļas.

Uz 10. novembri saimniecība izpildījusi gaļas iepirkuma gada uzdevumu par 101 procentu.

Z. LIEPA

Kurš arājs uzvarēs?

Par to, lai pavasarī novērstu darbu sastrēgu mu un sēja noritētu ātri un organizēti, teritoriālās pārvaldes zonas saimniecībās tagad izvērsies sociālistiskā sacensība zemes aršanā. Samērā labi ir kolhoza «Sēlija» panākumi. Laikā no 26. oktobra te uzarts 85 hektāri. Traktorists komjaunietis Oskars Staks viens pats no kopējā uzdevuma ar savu traktoru DT-54 paveicis 82 procentus. Sajā saimniecībā vidējā izstrāde uz vienu traktoru pēdējā dekādē, kad sals sarežģīja aršanu, joprojām paliek ievērojama — 24 hektāri.

Lielu uzcītību parādījuši kolhoza «Sarkānais partizānis» traktoristi Roberts Grāvītis un Borijs Vasiljevs. Pēdējās desmit dienās te uzarts 50 hektāru. Kolhoza valde sistemātiski rezumē sacensības gaitu, rūpīgi seko traktoristu veikušam.

Mehanizatori daudzās saimniecībās nācas pārvāret lielas grūtības, ne visur sasalušo zemi nēma arkls. Toties izvēle bija visai liela — nedrīkstēja vienīgi izdarīt liekus pārbraucienus. Kā redzams, traktoristi pirmrindnieki tieši tādā ceļā nodrošināja sev godpilnu vietu sociālistiskajā sacensībā. Neapstrādami, tā vēl nav noslēgusies un grūti pateikt, kurš būs uzvarētājs un saņems godpilno «Labākais» nosaukumu, dabūs vērtīgās balvas, tomēr līdz šim pa-

veiktais ir labs tramplīns, lai izdarītu nākošo lielo lēcienu uz priekšu.

Nejūt vajadzīgo spraugumu zemes aršanā padomju saimniecību mehanizatoru vidū. Ľoti atpaliek Lones un Zasas traktoristi. Laika posmā no 1. līdz 10. novembrim Zasā vidēji ar katru no 14 kāpurķēžu traktoriem bija aparts pa 9,2 hektāri. Tas nozīmē, ka dienas laikā te ar katru mašīnu sastrādāts mazāk par hektāru. Neveicas arī Vietalvas traktoristiem. Tajā pašā dekādē vidēji dienā ar vienu kāpurķēžu traktoru Vietalvā uzarts 1,47 hektāru zemes. Runājot ar padomju saimniecības vadītājiem, partijas pirmorganizācijas sekretāru b. Zazīti, tā vien liekas, ka sekmēm nevajadzētu izpalikt, bet nepielūdzamie skaitļi stāsta ko citu.

Par to, ka Vietalvā nepiedodami formāli organizē sociālistisko sacensību, mūsu laikrakstā jau bijusi runa. Partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Zazītis savā laikā apņēmies uzskatāmi parādīt traktoristu sacensības gaitu. Bet tie bijuši tikai solījumi. Nepiecieš arī vien, ka izsludinātas pēmijas. Pavirša pieejā dara savu. Lūk, vietfalviņš kopš 10. novembra pārstājuši art zemi, aizbildinoties ar to, ka augsne sasalus. Bet tajos pašos «platuma grādos» atrodas arī citas saimniecības, kur aršana rit pilnā sparā.

J. PRIKULIS

Tikai teicamā kvalitātē

Ar istu spriegumu pēdējā laikā izvērsies sociālistiskā sacensība starp mūsu kolhoza mehanizatoriem, kuri strādā rudens aršanā. Darām vēl daudz — jāapvēr turpat 1000 hektāru rugaiņu, bet sals jau iestājies un driz vien galīgi saistīdzīnās laukus.

Mehanizatori steidzas. Taču arī šādos apstākļos nedrīkst aizmirst galveno priekšnoteikumu — aruma kvalitāti. Tai pastāvīgi seko kolhoza galvenais agronom Modris Zandersons, taču te visu galveno kārt nosaka pašu arāju apzinīgums. Un mūsu mehanizatori labi saprot, ka no rudens aruma kvalitātēs atkarīga turpmākā augstes apstrāde un tātad nākošā gada rāža. Turpretī, ja laiks pavirši apvērsts, tad pavasari tas jākultivē vismaz divas trīs reizes, kas ievelcina un sadārdzina sējas darbus.

Pašlaik mūsu kolhoza labākie arāji J. Ribaks, A. Dzenovskis un V. Jermolovs aktīvi iekļāvušies rajona mehanizatoru sacensībā, kurās rezultātus rezumē visā drīzumā. Reizē ar darba rāzīguma kāpināšanu traktorists A. Dzenovskis, kuram uzticēts traktors DT-54 A, rūpīgi seko aruma kvalitātei. Viņa paraugs ir sekošanas cienīgs. Ie reizes pirms darba sākšanas vien uzmanīgi pārbaudīja savu agregātu un mehnākajās darbīcībās izlīdzināja rāmi, vienādoja korpusus, nomainīja bojātās detaļas, sakārtja priekšlobītājus. Ari pats darba process prasa rūpību. Jāseko, lai traktors brīvi ar visu kēdes platumu brauktu pa uzartās vagas malu un tādējādi neatstātu neuzartas joslas. Neatkarīgi no lauka reljefa visur ievēroja vienādu 18—20 cm aršanu dzīlumu.

Šī šķietamā aršanas ābece arī garantē labu darba kvalitāti.

K. KUZMA,
kolhoza «Viesīte»
piekabinātājs

Ievērojama darba uzvara

Kolhozā «Draudzība» rezumēta lopkopju savstarpējās sociālistiskās sacensības gaita. Rezultāti patiešām iepriecinoši. No 44 slaucējām 33 panākušas piena ieguvēs kāpinājumu, salīdzinot ar to pašu laiku pērnajā gadā. A. Krasovska un J. Aužiņš no katras savas grupas govs izslaukuši pāri par 800 kilogramu piena vairāk nekā pērn.

Lopkopji ar lielu dedzību īsteno kolhoza valdes un partijas pirmorganizācijas nosprauso lozingu — lielāku disciplīnu un neatlaicību uzņemto saistību izpildē. Raksturīgi, ka vairāk produkcijas saražojuši arī pirmrindnieki. Lilija Brangale no savām 18 govin sagādājusi īstu piena jūru — 59,7 tonnas, vidēji uz vienu govi saražojusi par 66 kilogramiem piena vairāk nekā pērn uz 1. novembri. Annas Vinkalnes, Idas Trākinas un citu pirmrindnieču iegūtās produkcijas caurmēra pieauguma rādītāji vēl lielāki.

Kadri un viņu augstā pienākuma apziņa arī palīdzēja visai kolektīvajai saimniecībai kaldināt ievērojamu uzvaru. Kaut līdz gada beigām vēl nav uzskaitīta divu mēnešu produkcija, no grāmatvedības datiem izriet, ka jau saražots par 196 tonnām piena vairāk nekā 1961. gada desmit mēnešos. Kolhoza lopkopji priečājas, ka tas noticis reizē ar produktīvo lopu ganāmpulka paplašināto atrāzošanu, jo arī vidēji uz katriem 100 hektāriem arāzmēres piena izslaukums salīdzinājumā ar pērno gadu pieaudzis turpat par 31 centneru.

Sagaidot PSKP CK novembra plēnumu, lopkopji ir apņēmības pilni izcīnīt jaunas ražošanas uzvaras.

E. ARUMS

PARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJAS**Nevis pārbagātību,
bet mērķtiecību**

Loti izdevigu vietu sarkanajam stūrim izvēlējusies kolhoza «Nākotnes kalējs» partijas pirmorganizācija. Blakus telpā ir kantoris, foajē ar gērbtuvi to šķir no Zalves ciema tautas nama. Ēkas otrā stāvā izvietota biblioteka. Pastāvīgi tie iegriežas kolhoznieki un ciema iedzīvotāji. Kolhoza partijas pirmorganizācijai šeit plašas iespējas komunistiskās audzināšanas, masu politiskā darba izvēršanai, tanīskaitā kaujinieciskas uzskates agitācijas izvietošanai. Palūkosimies, kā šeit izmanto uzskates agitāciju.

«Komunisma uzcelšana ir tautas roku darbs, tās energijas un saprāta darbs». Šī pazīstamā tēze no PSKP komunisma celtniecības Programmas akurāti uzrakstīta lozungā un novietota pie sienas. Ari kolhoza kolektīvs ir viens no komunismā cēlāju pulkiem. Kāds viņu ieguldījums tautas kopējā lietā? Atbildi uz šo jautājumu gribas atrast te izvietotajos uzskates materiālos, sienas avīzē, komjauniešu izdotajā «Starmeti», sociālistiskās sacensības rādītājos, Goda plāksnē. Uzskates materiālu klāsts te visai bagāts. Bet par ko tie stāsta, uz ko aicina?

Rajona saimniecību labākajā slaučējā sacensības rādītājos uz 1. oktobri, kas pašlaik atrodas sarkanajā stūrī, nav ievietotas kolhoza «Nākotnes kalējs» lopkopēs. Izslaukumos viņas pašlaik nevar mēroties ar rajona labākajām slaučējām. Tomēr ari šeit strādā krietni īaudis, kas nežēlo pūles un ziņāšanas, lai ražotu vairāk piena, gaļas un citu produkciju. Plemēram, slaucēja Sofija Gabrēne kolhoza brūnaļas kopj 12 gadus. Viņas attēls redzams ari kolhoza Goda plāksnē. Bet kādi ir slaucējās sasniegumi? Par tiem klusē sienas avīze «Vārpas», par tiem nestāsta neviens no uzskates materiāliem. Ari pati slaucēja par izslaukumiem maz ko var pasacīt. Novietnē nav ne sociālistiskās sacensības saistību, ne to izpildes rezultātu.

Varbūt labāk parādīts gaļas ražotāju darbs? Sienas avīzes «Vārpas» kārtējā numurā pastāstīts par Preiļu rajona kolhoza «Sarkanais Oktobris» cūkkopju pieredzi. Divi cilvēki tur vienlaikus nobaro 1500 cūku, gādā — 4500. Cūkgalas centnera pašizmaksā tur sastāda 60 rubļus. Raks ts beidzas ar aicinājumu iet pa Antonu Bārtuļu sekotāju ceļu. Ne vārda par pašmāju cūkkopjiem, par viņu mēģinājumiem šajā virzienā, par lopkopju rītdienas nodomiem.

D. SLIKŠĀNS

Vienā no uzskates materiāliem parādītas mūsu zemes attīstības perspektīvas 20 gados. Bet kā sini laikā pārveidosies pašu saimniecība? Kāds kolhozs būs pēc pieciem vai desmit gadiem? Tas nekur nav parādīts. Kolhoznieki neredz perspektīvas, konkrētu mērķi, kas tiem jāsniedz. Bet bez tā nevar prasīt lielu, radošu darbu, novatorisku pīeeju saviem pienākumiem.

Partijas pirmorganizācija nenovērtē vienu no komunistiskās audzināšanas arsenāla ietekmīgākajiem līdzekļiem — uzskates agitāciju. Politiskā darba centrā — kolhoza sarkanajā stūrī tā ir pārāk vispārināta, izteikta vispārējās tēzes un lozungs. Te neredz gandrīz nekā konkreta par atsevišķu novietu, brigāžu, lopkopju, mehanizatoru darbu. Kolhoznieki dienīnā neredz, pēc kā līdzināties, kam sekot, kādi viņu sacensības partneru un pašu darba rezultāti. Gandrīz nekādu uzskates agitācijas materiālu nav fermās, mehāniskajās darbnīcās un citos darba iecirkņos.

Rudens aršānā teicami strādā traktoriņi komunists Jānis Petrovskis. Viens pats viņš uzzīrā nekā 90 hektāru rūgaiņu. Par viņa darbu varētu pastāstīt daudz, bet uzskates agitācijas materiālu tas aprakstīts pārāk skopi.

Tuvojas saimniecības gada noslēgums. Kolhozniekiem interesanti uzzīnāt, cik lielu ieguldījumu katrs no viņiem deviš kopu saimniecības attīstībā. Cik daudz pūļu ieguldījusi kopus darbā labākie īaudis? Kas bijuši vērotāji un stāvējuši malā? Un kur tad analīze par atsevišķu nozaru, brigāžu, mehanizatoru darbu 1962. gadā! Bet paveiktā analīzes nevar nopietni izplānot turpmāko darbu, nospraust jaunus uzdevumus. Tieši uzskates agitācija vislabāk to spēj parādīt visam kolletīvam.

Partijas pirmorganizācijas sekretāre Vilhelmine Lencēja, kolhoza komunisti, ciema kultūras iestāžu darbinieki pagaidām uzskates atītāciju vēl acīm redzot neuzskata par noīnētu palīgu saimniecisko un politisko uzdevumu risināšanā, par lielu morālu stimulatoru kolhoznieku iniciatīvas un aktivitātes rosināšanai. Tas liecina, ka kolhoza partijas pirmorganizācija daudz neizmantoju rezervu visa kolektīva iedvesmošanai lieliem darbiem, jaunu darba uzvaru kādināšanai.

D. SLIKŠĀNS

Dzīves saimnieks un veidotājs

— Pajautāsim Speltiņu tēvam, viņa viena padoms noderēs, — brigādes īaudis arvien atceras veco kolhoznieku, kad jārisina kāds sarežģītāks zemkopības jautājums. Pirmajā acumirkli šķiet, ka zemkopja darbs loti vienkāršs, nesarežģīts, katram saprotams. Augsnes sagatavotā, sēja, kultūraugu kopšana, ražas novākšana atkārtojas nogādā gadā. Bet, lūk, dažkārt dabas kaprizes pārvēl svītru ierastajai darba kārtībai. Tātās bija arī šopavasar. Pastāvīgo nokrišņu dēļ sējumu izvietojumu vajadzējā grozīt, ierastā kārtība izjuka. Un te, lūk, Kārlis Speltiņa lielā pierede lieti noderēja. Viņš vislabāk prata ieteikt, kādu kultūru tanī vai citā laukā sēt, kur tā vislabāk padosis. Piemēram, kad pavasarī vajadzēja izlemt, kur stādīt kartupeļus, rīkojās pēc vecā zemkopja padoma.

— Daļu kartupeļu iestādīsim smilšainajos pauguros, citus — zemākajās vietas. Lietainā rudenī nepaliksim bez kartupeļiem un arī sausā laikā būs raža, — vienkāršu dzīves gudrību pateica vecais kolhoznieks. Un kartupeļu audzētāji nevīlās. Smilšainie pauguri šoruden deva labu ražu.

Kolhoza «Sarkanais partizāns» biedri ar lielu cieņu izturēs pret sirmo Speltiņu tēvu. Gadu gajumu viņš jau skaita

Attēlā: Daudzeses ciema padomes deputāts Kārlis Speltiņš.

astotajā desmitā, bet darbā iet ar jaunekļa degsmi. Kalendāra dienu minimums, izstrādes normas vecā vīra darba grāmatīņa ik mēnesi rāda izpildi ar uzviju. Viņš ir valdes loceklis, kolhoznieku pārstāvis biedru tiesā.

Lietišķi un pareizi bija vecā kolhoznieka padomi meliorāciju

jas pasākumu izstrādāšanā. Brigādes un kolhoznieku kop-sapulcēs viņš arīnārīs izsaka savas domas un apsvērumus, nekad nav vienaldzīgs kolhoza lietās. Kārlis Speltiņš ir īsts kopsaimnieks!

Kad ciema darbājaužu deputātu padomei kārtējās vēlēšanās izvirzīja deputātu kandidātus, kolhoza «Sarkanais partizāns» biedri vienprātīgi nosauca Kārla Speltiņa vārdu. Viņš godam attaisno deputāta — tautas kalpa nosaukumu.

Tikpat vienkārši un lietišķi kā savu zemkopja darbu viņš pilda deputāta pienākumus. Pastāvīgajā lauksaimniecības komisija viņam uzticēti svarīgi pienākumi — priekšsēdētāja amatā.

— Speltiņu tēv, kādas jūsu domas? Ko jūs ieteiksi? — deputāti un aktīvisti vienmēr grib dzirdēt viņa apsvērumus. Dažām jautātājam lauksaimniecības speciālišta izglītība, cits pieredzējis darba organizators, un tomēr visi labprāt uzklausā veco kolhoznieku. Speltiņa tēva pierdzi nespēj dot revīens diploms. To var iegūt tikai lielajā dzīves universitatē. Vienkārši, bez pārgudriem prātojušiem deputāts Speltiņš izklāsta savu viedokli. Tas arvien ir visiem pieņemams, pareizākais jautājuma risinājums. Savā vēlēšanu apgabala viņš labi organizēja kartupeļu pārdošanu valstī, šķirnes telīšu iepirkšanu.

Deputāta pienākumus Kārlis Speltiņš neuzskata par goda amatu vien. Tie viņam ir tāds pat darbs kā kolhoza tīrumā. Kolhoznieki viņam tāču uzticējuši kopsaimnieka pienākumus ciema mērogā! Un deputātos veic pēc labākās sirdsapziņas. Citreiz nāk talkā viņa domas un apsvērumi, dažreiz jākļūst par reida brigādes loceklī un jāpārbauda stāvoklis — fermās un tīrumos, bet vissvarīgākais vienmēr un visur rādīt priekšzīmi ciemā.

Kolhoznieks un ciema padomes deputāts Kārlis Speltiņš ir dzīļi izpratis padomju dzīves īstenībās dzīļāko jēgu — viņš ir dzīves saimnieks un tās veidotājs, gaišās rītdienas cēlājs.

D. ZELTINS

Skolai plašākas telpas

Pirmssvētku dienās tika nodota ekspluatācijā Viesītes vidusskolas paplašinātā un rekonstruētā ēka. Celtniecības darbu vadītājs b. Formakovs ziņoja, ka celtnieki savu darbu beiguši, rajona darbājaužu deputātu padomes izpildītājs b. Peļņiks pārniezēja tradicionālo lantu.

Jaunajā, plašajā zālē runāja vidusskolas direktors b. Poliektovs. Viņš pateicās celtniekiem par darbu un visiem, kas neatneicā savu palīdzību — gan Viesītes depo strādniekiem, gan Lauktehnikas rajona nodalas pirmā iecirkņa darbiniekiem un arhitektam b. Ginteram. Labā-

kie celtnieki tika apbalvoti, viņu vidū arī čaklākie skolēni, kas vasaras brīvlaikā palīdzēja izbūvēt savu skolu.

Par būvdarbu priekšzīmīgu izpildi ar LPSR Izglītības ministrijas un Izglītības, augstskolu un zinātnisko iestāžu darbinieku arodbiedrības Republikāniskās komitejas Goda rakstu apbalvoti: Jēkabpils remontu un celtniecības pārvaldes priekšnieks K. Formakovs, celtniecības iecirkņa meistars O. Dzenis, saniehniķu brigadieris O. Asaka.

G. SPIDAINIS

tijas XXII kongresā, «lai nodrošinātu mūsu zemes pārākumu aizsardzībā. Sociālistiskās ražošanas, padomju zinātnes un tehnikas panākumi ļauži mums realizēt patiesu revolūciju militārā ziņā. Mūsu zemei, visai sociālistiskajai nometnei tagad ir tāds varen spēks, ar kuru pilnīgi pietiek, lai droši aizsargātu sociālisma diženos iekarojumus pret imperiālistisko agresoru tīkumiem.»

Mūsu rāķešu karaspēka un artīlērijas apbruņošana ar varenu modernu tehniku prasīja ipaši sagatavotus inženier-tehnikos un komandieru kadrus. Stipri augstākās prasības izvirzītas kareivju un seržantu apmācīšanā. Rāķešu vienību viri un artīlēriji teicami pārzīna sarežģīto kaujas tehniku. Artīlērijas un rāķešu karaspēka šā gada mācībās gandrīz visas vienības saņēma labas un teicamas atzīmes. Rāķešu karaspēka un artīlērijas vienībās krietiņi palīdzīnājies teicamo apakšvienību un klasses speciālistu skaits. Kaujas un politisko mācību pirmrindnieku avangardā iet komunisti un komjaunieši. Partijas un komjaunatnes organizācijas saliedē karavīru rindas, audzina tos par drosmīgiem Dzimtenes aizstāvjiem.

Pēdējā laikā pasaulei lielu satraukumu un sašutumu radīusi jauna ASV imperiālistu noziedzīga avantūra — agresija pret varonīgo Kubu. Un ja amerikāņu militāristiem nav izdevies ieraut pasauli kodolkara atvarā, tad par to cilvēci jāpateicas gudrajai Padomju valdībai, PSKP Centrālās Komitejas, Nikitas Hruščova politikai. Visi padomju cilvēki un pārējo sociālisma zemju tautas, visas pasaules godīgie īaudis pienaglo pie kauna staba nekrieknos agresorū, kas neprātīgi rotājās ar ugumi, grib grūst pasauli bezdibeni.

Tāpat kā visa padomju tauta mūsu varonīgo Bruņoto Spēku karavīru kvēli atbalsta gudro un tālredzīgo miljotās valdības ārpolitiku, kurai ir humāns mērķis — novērt koldkaru. Apstākļos, kad izsludināta augstākā kaujas gatība, padomju artīlēriji un rāķešu vienības tāpat kā visi mūsu Bruņoto Spēku karavīri modri stāv miera sardzē un ir vienmēr gatavi dot pretsparu jebkādam agresoram, kas iedrošinātos uzbrukt Padomju Savienībai, sociālisma nometnei.

Pulkvedis V. PETRUHINS,
kara zinātņu kandidāts

Varenā Padomjzemes artīlērija

1942. gada 19. novembrī padomju artīlērijas varenās zerves pavēstīja visai pasaulei, ka sācies mūsu karaspēka pretuzbrukums pie Volgas. Tas beidzās ar 330 tūkstoši viru lielās vācu fašistisko iebrucēju armijas aplenkšanu un sagrāvi. Šādu operāciju vēsture vēl nebija pazīnusi. Tāpēc tika nolēmts 19. novembrī svinēt Artīlērijas dienu. Šajā dienā padomju tauta sumina artīlēristus — slavenos savas Tēvzemes aizstāvju.

Atbildīgs un godpilns ir mūsu karavīru cildēnais darbs: viņiem, teikts partijas Programmā, jābūt gataviem atdot visus spēkus un, ja vajadzēs, ari dzīvību sociālistiskās Dzimtenes aizstāvēšanai. Šāda gatavība vienmēr bijusi raksturīga Padomju Bruņotie Spēku karavīriem, tai skaitā ari drossīgajiem artīlēristiem un rāķešu vienību vīriem.

Padomjzemes artīlērija attīstījās un pieņēmis spēkā reizē ar mūsu valsts ekonomiskās varenības augšupeju. Pirmskara piecgāžu sekmīgā īstenošana ļāva radīt stabilu kara tehnikas pilnīgošanas bāzi. Mūsu armija un tās artīlērijas dalas tika gandrīz pilnīgi pārbrūnotas. Radās mīnmetēji, spēcīga zenītālērija, tanku un prettanku artīlērija. Par sevišķi bargu ieroci, kas piedzīma īsi pirms Lielā Tēvījas kara, kļuva reaktīvo mīnu ierices, slavenās «Katjušas».

Mūsu Dzimtenes un tās armijas vēsturē grūta pārbaudījuma izcilu varoņdarbu laiks bija Lielais Tēvījs karš. PSRS Bruņotie Spēki guva spožu uzvaru cīņā pret stipro un bīstamu ienaidnieku — fašistisko Vāciju. Padomju Armijas galvenais triecienspēks tolik bija artīlērija. Tās varenību ienaidnieks juta itin visur. Artīlēristu slavenos varoņdarbus vairoja kaujas pie Maskavas un Kurskas,

pie varoņpilsētu sienām, par Dnepru, 1944. gada graujošie trieciemi un uzbrukuma operācijas kara pēdējā posmā. 41.000 lielgalbu un mīnmetēju varenās zerves Berlīnes operācijā it kā rezumēja mūsu tautas titānisko cīņu par savu brīvību un neatkarību.

Par mūsu artīlērijas varenības izaugsmi un par tās komandieru audzināšanu nemītīgi gādājusi un gādā Padomju Savienības Komunistiskā partija un tās Centrālā Komiteja. Kara laikā partija mobilizēja aizmugures darba audītāji, lai radītu jaunu modernu tehniku. Jau 1942. gada otrajā pusē artīlērijas bruņojuma ražošana Padomju Armijai salīdzinājumā ar 1941. gada otro pusi palielinājās trīs reizes. Vēlāk frontē ik gadus saņēma līdz 120.000 dažāda kalibra lielgalbu.

Dzimtenē augstu novērtēja artīlēristu noplēns Liela Tēvījas kara gados. Tūkstošiem karavīru tika apbalvoti ar Padomju Savienības ordeņiem un medaļām. Vairāk nekā 1800 kareivjiem,

Lopkopības darbinieki! Nodrošināsim lopu sekmīgu izmitināšanu ziemā! Izpildīsim gada uzdevumu piena un gaļas ražošanā un pārdošanā valstij!

Vairāk
un lētāku
cūkgalū

Attēlā: Lauceses kolhoza labākā bekonu audzētāja Velta Meldere.

V. BELEVIČĀ foto

Nu jau vairākus gadus Lauceses kolhozā nobarojamās cūkas kopj Velta Meldere. Darba dienas nomaina viena otru, vai būtu vasara, rudenī vai zima, kura, lūk, jau atsūtījusi savu pirmo vēstnesi — salu. Čaklās cūkkopējas darbā katrā diena ir jauna ciņa par uzņemto saistību izpildi.

— Vairāk, labāk, ātrāk — ir b. Melderis darba devīze. Ir svarīgi panākt vienmērīgi visu gadu labus dzīvsvara pieaugumus, tā nodrošinot plānotās produkcijas iegūšanu un pārsniegšanu. Par to cīnās cūkkopēja, pildot savus ikdienas pienākumus. Viņa vienmēr rūpīgi noteiktā laikā pabarot un apkopoj savu barokļu saimi. Vasārā un rudenī viņa nodrošināja cūkas ar pietiekošu daudzumu svaigas zaļbarības, ar ūdeni, minerālbarību. Cūkkopēja vienmēr atlasa atsevišķā grupā tos barokļus, kuri tuvākajā laikā nododami valsts iepirkumā, un tos pastiprināti ēdina. Tāpēc arī viņa ik mēnesi sasniedz visaugstākos dzīvsvara dienāktos pieaugumus. Septembrī viņas koptiem barokļiem vidējais diennakts dzīvsvara pieaugums bija 458 grami, bet oktobrī — 698 gramji.

Sogad b. Melderis apņēmusies nobarot un pārdot valsts iepirkumā 89 barokļus. Gada plānu viņa izpildījusi jau uz 1. novembri, nobarojot un nododot valsts iepirkumā 90 barokļus ar 90 kilogramu vidējo svaru. Līdz gada beigām čaklā cūkkopēja vēl nobaros 34 bekonus.

Z. DRUVINIECE

Lopkopības produkcijas ieguves rezultāti un valsts iepirkuma plāna izpilde rajona kolhozos un padomju saimniecībās 1962. gada desmit mēnešos

Saimniecības nosaukums	Piena bruto ieguve 1962. gads % pret 1961. gadu	Rāzots pienis uz 100 ha lauks. izm. zemes cent	Vidējais izslaukums no 1 govs kg	+ vai —, saīdzinot ar to pašu laiku pērn	Ražota gaļa cent			Iepirkuma plāna izpilde		
	Plāns	Izpilde	Gaļa cent	Plāns	Izpilde	Piens cent				
Ausma	124	137	1.556	+ 167	13	26	6	6.527	500	454
Druva	123	232	1.871	- 17	23	36	8	—	390	416
Uzvara	122	227	2.060	+ 295	14	24	5	14.898	700	460
Rožkalna	116	228	1.928	+ 10	19	22	5	—	460	461
Leimanī	116	211	1.965	+ 209	12	22	5	—	500	274
Strauts	114	298	1.989	- 100	23	39	8	—	350	376
Draudzība	112	302	2.319	+ 213	17	25	5	16.642	2.100	1.408
Kārla Marks	112	163	2.047	- 10	22	42	9	—	750	580
Stars	108	223	1.852	+ 80	20	29	7	11.506	700	557
Suvorova	107	225	1.968	+ 5	14	21	6	—	400	265
Padomju Latvija	107	137	1.594	+ 27	12	26	5	1.035	360	315
Sarkanais karogs	106	266	2.084	- 174	27	46	10	2.270	540	260
Dignāja	106	239	1.764	+ 5	22	35	8	2.022	1.100	818
Ezerkrasts	105	261	2.060	- 214	19	29	6	6.146	750	531
Sarkanais partizānis	104	368	2.447	- 289	25	42	9	4.098	800	446
Birži	103	217	2.000	- 7	15	24	5	11.272	850	574
Vipe	103	171	1.686	- 244	15	26	5	1.252	630	615
Padomju Armija	103	167	1.635	- 332	16	24	6	823	490	393
Arājs	102	251	1.710	- 198	19	30	7	3.263	450	358
Laukezers	102	142	1.824	+ 91	13	20	5	4.222	730	523
1. Maijs	101	286	2.020	+ 68	18	29	6	9.698	700	452
Dzintars	101	274	2.052	- 314	26	33	8	—	440	329
Komjaunietis	101	243	1.605	- 46	13	20	5	9.699	580	294
Lenīna ceļš	99	255	1.834	- 232	19	29	6	—	500	320
Nākotnes kalējs	99	228	1.808	- 246	16	29	6	10.878	750	579
Padomju Dzīmtene	99	195	1.842	- 74	16	31	6	11.750	340	279
Daugava	98	257	1.943	- 1	20	34	7	1.014	600	393
Mežgale	97	312	2.470	- 151	18	29	6	8.303	450	286
Zelta vārpa	97	289	1.918	- 125	22	40	9	9.839	1.160	1.006
Odziena	97	282	2.040	- 331	27	47	10	8.333	650	552
Kirova	97	253	1.970	- 246	21	30	6	—	800	540
Uz priekšu	96	248	2.006	- 293	20	38	8	2.500	940	777
Asupe	96	224	1.900	- 165	11	15	3	39.367	450	166
Medņi	96	172	1.547	- 103	14	27	6	—	500	570
Vienība	96	149	1.818	+ 81	16	13	3	5.267	800	308
Raiņa	95	317	2.121	- 147	24	41	9	17.188	570	577
Nākotne	95	197	1.869	- 343	15	25	5	15.719	110	767
Jāņupe	95	187	1.650	- 138	17	22	5	—	300	308
Sudrabkalna	94	285	1.924	- 232	16	26	5	6.182	600	407
Lenīna karogs	94	256	1.989	- 314	27	50	11	8.183	1.630	1.474
Laucese	94	252	1.878	- 202	23	32	6	6.200	600	483
Viesite	94	205	1.678	- 159	14	22	4	3.239	2.000	1.385
Dzīmtene	93	262	1.984	- 477	17	26	5	15.123	680	465
Cīņa	93	260	1.958	- 279	23	39	8	—	1.000	885
Komunārs	93	249	2.063	- 255	14	22	5	3.139	800	414
Lidums	93	191	1.680	- 170	18	29	6	2.645	400	341
Lenīna	92	243	1.668	- 233	16	21	3	—	610	265
Selga	91	377	1.974	- 368	44	79	16	26.694	810	806
Oškalna	90	219	1.881	- 246	13	20	4	13.260	650	388
Sēlija	86	297	2.047	- 438	25	43	9	12.677	460	353
Vārpa	83	223	1.639	- 204	24	38	8	9.388	1.150	992
Dubna	82	263	1.992	- 412	25	38	8	2.169	1.000	888
Capajeva	81	186	1.571	- 368	25	36	8	—	440	324
Staburags	79	226	1.743	- 530	19	30	6	5.769	600	351
Sarkanā zvaigzne	79	210	1.746	- 700	26	45	10	12.020	600	707
Rekords	78	211	1.726	- 398	18	22	5	7.254	550	237
Nīca	75	228	1.665	- 593	18	24	6	—	590	374
Rīts	73	214	1.937	- 833	27	39	8	32	1.120	911
Zalvīte	73	202	1.675	- 661	14	20	4	13.389	450	212
Vidēji kolhozos:	97	233	1.899	- 170	19	30	6	6.661	41.940	31.550
PADOMJU SAIMNIECĪBAS										
Atašiene	120	181	1.978	- 92	20	29	7	979	1.800	966
Mežāre	107	237	2.034	- 363	28	46	10	—	1.650	1.212
Plaviņas	99	273								

Stāčuši

Zem lietussarga labāk nekā zem caura jumta...

Ziema jau klāt, bet kolhoza «Rekords» liellopu novietnes «Laidiņi» un «Mūlāni» vēl nav sagatavotas lopu novietošanai. Bezrūpīgie kolhoza saimnieki pelnījuši bargu nosodījumu.

Fakts

Kam sprieda valde sodu man tik bargu,
Zem caura jumta lietū mirkti?
Tad labāk eju laukā, nemu lietussargu,
Jūs zināt — tas patiešām labāk ir:
Ne veji pakšķos svelpj, ne iesnas draud
Un esi droš, ka virsū nekrīt jumta grausts.

Uzmanību!

8. UN 10. NOVEMBRI BEZ VĒSTS PAZUDUŠAS DIVAS KINO FILMAS, KURAS GAIDIJA KOLHOZA «SELJA» LAUDIS. GODIGO ATRADĒJU LŪDZ PIE TEIKTIES PIE KINOMEHĀNIKA BĒRZIŅA VAI SOFERA ZVIDRINA, KURIEM FILMAS VAJADZĒJA NOGĀDĀT «SELJAS» KLUBĀ.

«Skrāpim» atbild

„Modē sarkani papēži”

Rajona komunālo pakalpojumu kombināts paziņo, ka par rakstā norādītajiem trūkumiem apavu darbīcas brigadieris b. Osis izsaukts uz atestācijas komisiju 5. oktobrī un ar kombināta pavēli

Moto: Sisenītis vasariņu
Nodziedāja, nospēlēja,
Apskatīties nepaspēja,
Kad jau ziema kļāt ar ziņu:
Tukšs ir laiks un tukša plava.
(A. Krilovs)

Rudeņa saule pārlaida skatienu kolhoza «Dubna» rudzu laukiem. Piebriedušās vārpas gaidīja plā-

viņam izteikts rājiens. Vienlaikus veic pasākumus, lai uzlabotu darbu apavu darbīcībā.

I. BOBROVS,
komunālo pakalpojumu kombināta direktors

Kritika palīdzēja

Mūsu laikraksta 25. augusta numurā kritizējām Kārla Marksā kolhoza biedru Jāni Ozoliņu, kas izvairījās no sabiedriskā darba. Esam saņēmuši atbildi no Kārla Marksā kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāres A. Priekules:

«Apspriēzot jūsu laikrakstā ievietoto rakstu «Stāsts bez beigām», zinoju, ka Jānis Ozoliņš ar partijas pirmorganizācijas palīdzību ie-

sāstīts Sūnu skolas neklātienes konsultāciju grupā un arī kolhoza darbā iziet regulāri. Kritika puissim ierosinājusi pārdomāt savu rīcību.

Ari otrs kritiskais raksts «Zirnekļa tīklos sapinušies» (15. septembra numurā) par kolhoza kantora darbiniecēm bija pamatots. Tas apspriests, un kantora telpas savestas kārtībā.

DARBALAUDIS RAKSTA REDAKCIJAI

Es, autobusa šoferis, kam katru dienu jābrauc pa mūsu rajona ceļiem, labi pazistu viņus ceļu meistarus manā maršrutā un viņu attieksmi pret darbu. Vienmēr labā kārtībā ir ceļš 11. distancē, par kuru atbildīgs ceļu meistars b. Valainis, pretējs stāvoklis ir meista ra b. Bulankova distancē. No Sērenes līdz Paradižiem 10—15 kilometrus garā posmā ir neaizbērtas bedres, kas traucē normālu transporta kustību, novē pie transporta līdzekļu priekšlaicīgas bojāšanās. Būtu vēlams, lai visi ceļa meistari tāpat kā b. Valainis godīgi pildītu savus pienākumus un uzturētu ceļus labā kārtībā.

So vēstuli redakcijai atsūtījis 11. ATK šoferis Imants Cīnis. Jāpiezīmē, ka līdzīgs stāvoklis ir arī uz citiem mūsu rajona ceļiem, kad viena distance no otras krasī atšķiras. Cērēsim, ka b. Cīņa vēstulē teikto nems vērā visi ceļu meistari.

Izlasot laikraksta 18. oktobra numurā ievietoto rakstiņu

«Grāmatas ceļo pie lasītājiem», arī mēs, kolhoza «Zalvīte» laudis, vēlamies, lai grāmatu autoveikals kaut pāris reizes mēnesi apmeklētu arī mūsu kolhozu, jo sakaru nodaļa atrodas patālu, un ne vienmēr tur var iegādāties grāmatas, atklātnes un aploksnes.

Kolhoznieku vārda
LIDIJA ZVEJNICEE,
Mazalves ciema deputāte

Jēkabpilietis V. Jeremejevs raksta mums, ka sakaru kantoris viņam laikā nepiegādā žurnālu «Ra-boče-krestjanskij korespondent», kuru b. Jeremejevs abonē. Ar no-kavēšanos piegādāti žurnāli par jūniju un jūliju, bet aprīļa, augusta un septembra žurnāli nav saņemti vēl ūdeni. Savu vēstuli b. Jeremejevs beidz ar vārdiem, adresētiem Jēkabpils sakaru kantora darbiniekiem:

«Laiks beidzot izbeigt piegādāt periodiskos izdevumus ar nokavēšanos un iekārtot darbu tā, lai abonenti tos saņemtu laikā.»

Iespējams, ka sakaru kantoris vi-

Laikrakstu „PRAVDA” — lauku darbalaudīm

Mūsu zemes lauksaimniecība nemītīgi iet kalnup. Ar katru gadu nostiprinās kolhozu un padomju saimniecību ekonomika, laukos arī plašāk ievieš kompleksu mehanizāciju, plaukst kultūras dzīve. Tagad mūsu saimniecības strādā daudz agronomu, zootehniku, inženieru, mehāniku un elektriku — prasmīgu sava aroda meistarū.

Sakara ar lielajām pārmaiņām, kas notiek laukos, kolhoznieki un padomju saimniecību strādnieki tagad vairāk pieprasī preses izdevumus, sevišķi laikrakstu «Pravda». Pilnīgi aptīmerināt šo pieprasījumu ir sabiedrisko preses izplatītāju goda uzdevums.

«Pravda» savās slejās apgaismo Padomju Savienības dzīvi, raksta par starptautisko attiecību problēmām, par jautājumiem, kas saistīti ar rūpniecības un lauksaimniecības tālāku attīstību, par lauku ekonomikas un kultūras augšupeju, modernās tehnikas ieviešanu laukkopībā un lopkopībā, augstas auglības un lopu produktivitātes celšanu, par darba organizācijas un samaksas uzlabošanu.

Avize ieviešo lauksaimniecības orgānu, kolhozu un padomju saimniecību vadītāju un speciālistu

Lūdzam valodas materiālu vākšanas talkā

»»»»»»»»»

No gada gadā, pat no dienas diena arvien straujāk zūd atsevišķu novadu tautas valodas ipatnības, jo izloksnes arvien vairak izspiež literāra valoda. So literāras valodas uzvaras gājieni mēs ikviens albalsīam, jo katrs cenšas vismaz saskarē ar svešiem jaudim, oficiālas sanāksmēs utt. runāt par reizi literāru valodu.

Var rasties jautājums, kāpēc mums vēl tagad vākt dažādu izlokšņu materialus, kāpēc uzrakstīt vienus kādā apvidū lietojamos ipatnējos vārdus, ja mēs valodā dialektismu skaužām. Darām to tāpēc, ka labiem izlokšņu materiāliem ir liela zinātniska vērtība, sevišķi vādiņiecības laukā, kā arī praktiska nozīme. Latviešu literāra valoda izveidojusies, apkopojot un vispārinot izplatītakos izlokšņu dotumus. Ari mūsu dienās literāro valodu normēt palīdz ziņas no izloksnēm, jauni vārdi vai ierosmes jaunu vārdu radīšanai nāk no izloksnēm utt. Sie vārdi ir tā sauktie apvidvārdi. Tie ir specifiski tikai kādā noteiktā apvidū — vienā izloksnē vai izlokšņu grupā sastopami un lietojami vārdi, kas nosauc priekšmetus, pārādības, procesus, ipašības utt., kam vai nu nemaz nav apzīmējuma citas izloksnēs (izlokšņu grupās) un literārajā valodā, vai arī tiem tajos ir citi nosaukumi vai citas nozīmes.

Reizēm ar apvidvārdiem daudz precīzāk nekā ar literārās valodas līdzekļiem iespējams raksturot kādu dzīves iestābiņus parādību. Pie mēram, Saikava blakus mežam, silam, birzīj ir vārdi skuts, kas apzīmē siku koku mežu, pīss — loti siku koku mežs izcirtumā, kurā pārsvārī ar lapu koki, kupss — mazs mežs, skūpsna — maza atauga, smalksnis — lapu koku mežs, soks — pārpurvojies egļu mežs, slēksnis — meža gabals utt.; vai arī Bārtā: kummīte — dzīla māla bļodiņa, blakus parastai bļodiņai, kuru sauc par skutuli; stoveris — koka trauks ar divām osām, ķipis — ar vienu osu, kaušelis — ar isu kātu pīrfi «garas» mešanai; duidibenis — īpašs koka trauks šķidrumu pārnēšanai utt. Latviešu literārajā valodā visu šo nojēgumu apzīmēšanai vajadzīgi vismaz divi vārdi.

Ar apvidvārdiem savu darbu varonu raksturojumus un viņu runu bieži vien kuplinājuši mūsu lielākie rakstnieki Rainis, A. Upīts, R. Blaumanis, E. Birznieks-Upīts un citi. Pie mēram, A. Upīts vārda runāt jēdzienu nianšu raksturošanai izlietojis pāri par 80 vārdu, starp tiem: atraukt, tarkšķēt, kverk-

Arī apvidvārdiem savu darbu varonu raksturojumus un viņu runu bieži vien kuplinājuši mūsu lielākie rakstnieki Rainis, A. Upīts, R. Blaumanis, E. Birznieks-Upīts un citi. Pie mēram, A. Upīts vārda runāt jēdzienu nianšu raksturošanai izlietojis pāri par 80 vārdu, starp tiem: atraukt, tarkšķēt, kverk-

Visiem, kas gribētu piedalīties visdažādāko apvidvārdu vākšanā gan laukos, gan arī pilsētās, pāskaidrojumus, instrukcijas, vārda programmas u. c. dos Valodas un literārās institūta darbiniekiem.

Pēc tuvākiem paskaidrojumiem lūdzam griezties Rīgā, Kr. Barona ielā 4, Valodas un literārās institūtā.

Valodas un literārās institūts

Redaktore B. IKLĀVA

Palmira Ambrāzasa m. Tenikaitene, dzim. 1928. g., dzīvo Jēkabpils raj. Zalves ciema «Vertužos», ierosinājusi laulības šķiršanu pret Jozu Jurģu d. Tenikaiti, dzim. 1930. g., dzīvo Lietuvas PSR Taurages raj. Baltrušaitu ciema «Mešķos».

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Ādolfs Augusta d. Spunde, dzim. 1935. g., dzīvo Biržu ciema «Sileņieki», ierosinājis laulības šķiršanu pret Jāni Viciku d. Spūli, dzīvo Jēkabpili, dzim. 1939. g., dzīvo Jēkabpili, Jaunā ielā 46.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Taisija Mihaila m. Spūle, dzīvo Jēkabpili, Dārza ielā 2, dz. 5, ierosinājusi laulības šķiršanu pret Jāni Viciku d. Spūli, dzīvo Jēkabpili, dzim. 1930. g., dzīvo Lietuvas PSR Taurages raj. Baltrušaitu ciema «Mešķos».

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Avize iznāk otrdienās, ceturdienās un sestdienās. Tālruni: redaktori — 2342, redaktore vietnieci un sekretāri — 2262, redaktore vietniekiem — lauksaimniecības nodalas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodalai vadītājiem — 2340, tiesīs vārds tālsatiksmei — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212. T. 10.155. Pas. 1944.

«Padomju Daugava» — gazeta CUK KP Latvijai un Soveta Ministru kabinetam Ekaipīlsskogo teritorialno

produktivitātēs kolkhozo-savoxzno upplīvē.

IESPIESTS POLIGRĀFISKĀS RŪPNIECĪBĀS PĀRVALDES 15. TIPOGRAFIJĀ JĒKABPILI, BRĪVĪBAS IELĀ 212. T. 10.155. PAS. 1944.